

Sygn. akt I ACa 380/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Paweł Rygiel (spr.)
Sędziowie:	SSA Barbara Górczanowska SSA Teresa Rak
Protokolant:	st.sekr.sądowy Beata Zaczyk

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2017 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z o.o. w K.

przeciwko T. W.

o zapłatę

oraz z powództwa wzajemnego T. W.

przeciwko

(...) spółce z o.o. w K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego i powoda wzajemnego

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 15 grudnia 2016 r. sygn. akt IX GC 1133/15

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanego i powoda wzajemnego na rzecz strony powodowej i pozwanej wzajemnie kwotę 4.050 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.**

SSA Teresa Rak SSA Paweł Rygiel SSA Barbara Górczanowska

sygn. akt I ACa 380/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 14 czerwca 2017 r.

Powódka (...) Spółka z o.o. w K. domagała się zasądzenia na od pozwanego T. W. kwoty 30.750 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu, a to z tytułu części wynagrodzenia za wykonanie prac wynikających z łączącej strony umowy tj. części wynagrodzenia wymagalnego od dnia oddania stworzonego przez powodową spółkę portalu aukcyjnego do testów.

T. W. wniósł o oddalenie powództwa. Nadto wniósł pozew wzajemny, w którym domagał się zasądzenia od pozwanej wzajemnie spółki kwoty 92.050 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu wzajemnego oraz zasądzenia kosztów procesu. Wedle twierdzeń powoda wzajemnego, żądana jego pozvem kwota obejmuje zwrot kwoty 18.450 zł zapłaconej spółce z tytułu części wynagrodzenia oraz kwotę 73.600 zł z tytułu kary umownej za zwłokę w realizacji umowy. Powód wzajemny powołał się na fakt odstąpienia przez niego od umowy.

Powodowa spółka wniosła o oddalenie powództwa wzajemnego.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy:

- zasądził od pozwanego T. W. na rzecz strony powodowej (...) Spółki z o.o. w K. kwotę 30.750 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 15 kwietnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz dalszymi ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
- oddalił powództwo główne w pozostałej części;
- oddalił powództwo wzajemne w całości;
- rozliczył koszty procesu.

Sąd I instancji ustalił, że w dniu 9 września 2014 r. strony zawarły umowę ramową o zasadach współpracy w przedmiocie stworzenia i wdrożenia portalu (...) Powodowa spółka była zobowiązana do zaprojektowania, przygotowania i wdrożenia aplikacji oraz przeniesienia na zamawiającego autorskich praw majątkowych do utworów powstałych w wyniku zawartej umowy, a także każdorazowego przekazania poprawnych i czytelnych kodów źródłowych i kompletnej dokumentacji związanej z aplikacją. Strony postanowiły, że projekt specyfikacji funkcjonalnej i technicznej będzie podlegać akceptacji przez zamawiającego. Strony również postanowiły, że proponowany przez wykonawcę sposób realizacji wymagań funkcjonalnych oraz niefunkcjonalnych jakie spełniać powinien dostarczony przez wykonawcę portal, ma zostać ujęty w specyfikacji funkcjonalnej i technicznej aplikacji, która powstanie przy ścisłej współpracy z zamawiającym.

Pozwany/powód wzajemny był zobowiązany do zapłaty wynagrodzenia w kwocie 73.600 zł netto. Wynagrodzenie miało być płatne: 10 000 zł netto w ciągu 3 dni po podpisaniu umowy jako zaliczka, 5000 zł netto w ciągu 3 dni po zaakceptowaniu projektu graficznego a przed rozpoczęciem prac projektowo-implementacyjnych, 25 000 zł netto w ciągu 3 dni od oddania systemu do testów oraz reszta wynagrodzenia w ciągu 7 dni od wdrożenia produkcyjnego portalu, tj. udostępnienia go w Internecie pod adresem domenowym wskazanym przez zamawiającego.

Zmiany umowy w zakresie katalogu zadań wymagały formy pisemnej pod rygorem nieważności, a pozostałe oświadczenia związane z realizacją umowy, w tym co do odbioru poszczególnych etapów i prac realizowanych przez wykonawcę, mogły być ważnie składane przez kierowników projektu, też w drodze wymiany korespondencji mailowej i systemu obsługi zgłoszeń (R.). Zgodnie z § (...) ust. (...) żadna ze stron nie jest odpowiedzialna za niewykonanie lub należyte wykonanie swoich zobowiązań wynikających z umowy, jeśli udowodni, że niewykonanie zostało spowodowane okolicznością siły wyższej.

Zgodnie z § (...) pkt(...) umowy ramowej Załącznikiem nr (...) do umowy był harmonogram, który określał daty realizacji poszczególnych etapów prac, tj. oddanie projektu graficznego do 25 września 2014 r., oddanie systemu do testów do dnia 12 listopada 2014 r. i start produkcyjny do dnia 19 listopada 2014 r.

Załącznikiem nr (...) do umowy był katalog wymagań, który stanowił sformułowany przez zamawiającego zestaw oczekiwanych od systemu wymagań funkcjonalnych oraz technicznych, jak również oczekiwanych od systemu standardów w obszarze bezpieczeństwa informacji. Katalog wymagań określał wymagania zamawiającego niezbędne do rozpoczęcia prac przez wykonawcę. Strony postanowiły w umowie, że na podstawie katalogu wymagań wykonawca przygotowuje specyfikację, którą zaakceptuje zamawiający i która będzie uzupełniana podczas realizacji prac o dokumentację techniczną opisującą sposób wdrożenia wymagań funkcjonalnych i niefunkcjonalnych. Specyfikacja miała stanowić wyłączny punkt odniesienia dla prac projektowych i wdrożeniowych zrealizowanych przez wykonawcę i podstawę odbioru zamówień oraz będzie stanowić załącznik nr (...) do umowy. Strony postanowiły, że specyfikacja będzie tworzona we współpracy obu stron. Zamawiający zobowiązał się do weryfikacji specyfikacji, w tym w zakresie zgodności z katalogiem wymagań, nie później niż w ciągu 4 dni robocze od dnia wysłania odnośnego projektu specyfikacji oraz przekazania wykonawcy akceptacji lub zastrzeżeń. Brak zajęcia stanowiska we wskazanym terminie miał być równoznaczny z jego akceptacją. Strony również postanowiły, że terminowa akceptacja projektu specyfikacji warunkuje dochowanie harmonogramu oraz terminów określonych w zamówieniach.

Zgodnie z umową wykonawca był odpowiedzialny za poprawne zdefiniowanie potrzeb zamawiającego oraz wdrożenie aplikacji zgodnie z katalogiem wymagań i specyfikacją. Po zakończeniu przez wykonawcę realizacji prac w ramach danego etapu zamawiający, przy niezbędnym wsparciu ze strony wykonawcy, miał przystąpić do testów wykonanych w ramach danego etapu elementów aplikacji, które to testy stanowić miały wyłączną podstawę odbioru danego etapu. Testy miały na celu stwierdzenie, czy wykonane w ramach danego etapu elementy aplikacji są zgodne ze specyfikacją. Miały się składać z trzech faz: wewnętrzne testy po stronie wykonawcy, bez udziału zamawiającego; przeprowadzenie testów według scenariuszy akceptacyjnych po stronie wykonawcy, pilotażowe wdrożenie dla wybranej grupy użytkowników. Zamawiający zobowiązał się do zakończenia testów dla danego zamówienia w terminie nie dłuższym niż 10 dni roboczych od dnia zakończenia przez wykonawcę realizacji prac w ramach danego etapu. Następnie w ciągu 2 dni roboczych miał zostać sporządzony protokół odbioru danego etapu, chyba że przeprowadzone testy wykażą istnienie usterek, wad i innych niezgodności wykonanych w ramach danego etapu elementów aplikacji ze specyfikacją. W razie negatywnego wyniku testów wykonawca w ramach wynagrodzenia zobowiązany był, we współpracy z zamawiającym, do usunięcia usterki, wady lub innej niezgodności ze specyfikacją, w terminie wskazanym przez zamawiającego określonym po poprzedniej konsultacji z wykonawcą. W takiej sytuacji proces testów powtarza się do czasu dokonania odbioru przez zamawiającego. W razie negatywnego wyniku testów po trzykrotnym powtórzeniu procesu testów zamawiający może od umowy odstąpić, wyłączając sytuacje niepowodzenia testów z winy niezależnej od wykonawcy lub sytuacji braku możliwości lub celowości określania, z czyjej winy wynika dane niepowodzenie.

Zgodnie z umową wykonawca ponosił odpowiedzialność za wykonanie lub nienależyte wykonanie umowy na zasadach opisanych w umowie. W zakresie kar umownych odpowiedzialność za opóźnienie oznaczała odpowiedzialność wykonawcy za przekroczenie terminu określonego zgodnie z postanowieniami umowy lub w zamówieniu, chyba że takie opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które wykonawca nie ponosi odpowiedzialności. Strony postanowiły w paragrafie (...)pkt (...) umowy, że jeśli wykonawca pozostaje w zwłoce z rozpoczęciem realizacji prac określonych w zamówieniu, lub poszczególnych prac tak dalece, że termin wskazany w harmonogramie jest zagrożony, lub wykonuje je w sposób nienależyty pomimo otrzymania od zamawiającego wezwania do należytego wykonania umowy, zamawiający może według swego wyboru, po wyznaczeniu dodatkowego terminu 5 dni roboczych, od umowy odstąpić lub zobowiązać wykonawcę do wykonania na rzecz zamawiającego ewentualnych dodatkowych prac wynikających ze zwłoki, jakie okażą się niezbędne w celu realizacji umowy, a wykonawca zobowiązuje się do wypełnienia zobowiązania określonego w wezwaniu w ramach wynagrodzenia.

Zgodnie z paragrafem (...) pkt (...) umowy w razie odstąpienia przez zamawiającego od umowy, zamawiający będzie uprawniony do zatrzymania wszystkich lub niektórych elementów prac, wykonanych przez wykonawcę na podstawie umowy, za zapłatą wynagrodzenia w części odpowiadającej zakresowi wykonanych prac oraz po potrąceniu kwot należnych zamawiającemu na podstawie umowy, w tym w szczególności z tytułu kar umownych. W przypadku zwłoki realizacji danego zamówienia wykonawca zobowiązany będzie do zapłaty zamawiającemu kary umownej stanowiącej dwukrotność stawki MD za każdy rozpoczęty dzień roboczy zwłoki wykonawcy w realizacji zadań w ramach danego etapu. Naliczenie kar umownych nie może przekroczyć kwoty 73.600 zł.

Na podstawie umowy pozwany złożył w dniu 9 września 2014 r. zamówienie nr (...) według wzoru (wraz z fragmentem specyfikacji) będącego załącznikiem nr (...) do umowy. Strony określiły przedmiot zamówienia jako: moduł zarządzania katalogiem, moduł sprzedażowy, moduł zarządzania użytkownikami, moduł płatności, moduł komentarzy oraz punktów transakcyjnych, moduł wiadomości, aplikacja i moduł backoffice, aplikacja frontend portalu, aplikacja serwerowa.

Następnie Sąd Okręgowy, na podstawie treści maili oraz dowodów osobowych, poczynił szczegółowe ustalenia co do przebiegu współpracy między stronami oraz realizacji prac wynikających z umowy. Z ustaleń tych wynika, że w trakcie realizacji prac strony ustalały specyfikację, która miała być podstawą dla określenia wymagań tworzonego systemu. Poszczególne zagadnienia w tym zakresie były cyklicznie omawiane przez strony. Dyskusje się przedłużały i powodowały, że terminy przewidziane harmonogramem były przekroczone, co było objęte świadomością obu stron i na co obie strony się godziły. Jednocześnie spółka wykonywała zlecone prace. Ostatecznie specyfikacja została opracowana w styczniu 2015 r., a po jej ustaleniu współpraca stron nadal układała się prawidłowo.

Powodowa/pozwana wzajemnie spółka oddała pozwanemu/powodowi wzajemnemu stworzony przez siebie portal do testów w dniu 25 marca 2015 r. T. W. nie przeprowadził jednak testów produktu wymaganych umowa stron. Pismem z dnia 21 kwietnia 2015 r. wezwał on spółkę do udostępnienia aplikacji wolnej od wad, jednak ich nie skonkretyzował. Następnie, pismem z dnia 28 kwietnia 2015 r. odstąpił od umowy powołując się na nienależyte jej wykonanie przez powodową/pozwaną spółkę, także nie konkretyzując, na czym niewłaściwe wykonanie umowy miałyby polegać.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy ocenił, że roszczenie główne jest uzasadnione, natomiast bezzasadne jest roszczenie objęte powództwem wzajemnym.

Przede wszystkim wskazał, że strony łączyła umowa o dzieło. Stosownie więc do treści art. 627 k.c. powodowa/pozwana spółka zobowiązała się do wykonania określonego dzieła (portal aukcyjnego), a pozwany/powód wzajemny zobowiązał się do zapłaty wynagrodzenia. Skoro zatem z ustalonego stanu faktycznego wynika, że Spółka przekazała pozwanemu wytworzony przez siebie produkt do testowania, do należy jej się część wynagrodzenia umownego, którego wymagalność związana była z oddaniem systemu do testów. Pozwany/powód wzajemny nie wykazał, że produkt przekazany jej przez spółkę posiadał tego rodzaju wady, które mogłyby prowadzić do oceny, iż nie wykonał umówionego dzieła.

W tym stanie rzeczy niezasadne było powództwo wzajemne w części, w której T. W. domagał się zwrotu wypłaconej spółce części wynagrodzenia. Nadto bezzasadne było roszczenie obejmujące należność z tytułu kary umownej. Jakkolwiek przekazanie portalu do testowania nastąpiło z uchybieniem terminu przewidzianego harmonogramem, to jednak z okoliczności sprawy wynika, że za zgodą obu stron, w związku z uzgodnieniami co do wymagań tworzonego systemu, termin ten uległ przesunięciu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.c.

Od powyższego orzeczenia apelację wniósł pozwany/powód wzajemny, zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, a to:

- art. 627 k.c. przez błędne przyjęcie, że powodowej spółce (...) Spółce z o.o. należy się wynagrodzenie określone w łączącej strony umowie, pomimo braku wykonania i wydania dzieła;

- art. 635 k.c. poprzez uznanie, że T. W. nie mógł odstąpić od umowy bez zachowania terminów wypowiedzenia pomimo zwłoki z wykonaniem i przekazaniem przez powodową spółkę zamówionego dzieła, a co za tym idzie nie należał mu się zrot zapłaconych zaliczek;

- art. 483 § 1 k.c. w zw. z art. 353¹ k.c. poprzez przyjęcie, że T. W. nie należy się kara umowna ustalona w łączącej strony umowie.

Nadto apelujący zarzucił naruszenie prawa procesowego, tj.:

- art. 232 k.c. przez nieuprawnione przyjęcie, że strona powodowa wykazała, że wykonała w całości i przekazała pozwanemu zamówione dzieło w całości;

- art. 233 k.p.c. przez sprzeczność poczynionych ustaleń z treścią zebranego materiału dowodowego, zasadami swobodnej oceny dowodów, prawidłowego wnioskowania i doświadczenia życiowego, w szczególności poprzez niezasadne przyjęcie, że: powodowa spółka wykonała w całości i przekazała pozwanemu efekt końcowy umowy – zamówione dzieło; że strona powodowa przeprowadziła wewnętrzne testy zamówionej przez pozwanego platformy; że powodowa strona prawidłowo wykonała (...); ze strony dokonały zmiany treści umowy w zakresie harmonogramu i dat realizacji poszczególnych prac; że przyjęty w łączącej strony umowie tzw. „zwinny” sposób prac pozwalał na dokonywanie zmian treści umowy, w tym w zakresie terminów jej wykonania; że pozwany zgodził się nie wyciągać konsekwencji prawnych z tytułu niedotrzymania przez stronę powodową terminów realizacji umowy.

W uwzględnieniu podniesionych zarzutów apelujący wniósł o zmianę wyroku w całości poprzez oddalenie powództwa głównego i zasądzenie od pozwanego wzajemnego na rzecz powoda wzajemnego kwoty 59.250 zł tytułem zwrotu uiszczonych części wynagrodzenia w kwocie 18.450 zł i z tytułu kar umownych w kwocie 40.800 zł, jak też o zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje. Jako żądanie ewentualny apelujący zgłosił wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Strona powodowa/pozwana wzajemnie wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja pozwanego a powoda wzajemnego nie jest zasadna i jako taka musi podlegać oddaleniu.

Ustalenia dokonane w pierwszej instancji są prawidłowe i Sąd Apelacyjny przyjmuje je za własne. Dokonane zostały w oparciu o wszystkie zaoferowane przez strony dowody, a ocena tych dowodów mieści się w granicach wyznaczonych art. 233 § 1 k.p.c. Podkreślenia wymaga, że zasadnicza część ustaleń sprowadza się do przytoczenia niespornych okoliczności, wynikających z przedłożonych do akt dokumentów. Dotyczy to przede wszystkim treści łączącego strony stosunku prawnego, jak też okoliczności wynikających z obszernej korespondencji mailowej prowadzonej między stronami. Natomiast dalsze ustalenia znajdują oparcie w treści dowodów osobowych, w tym zaoferowanych przez samego pozwanego/powoda wzajemnego. Tak jest m.in. z istotną w sprawie okolicznością, dotyczącą ostatecznego ustalenia między stronami treści specyfikacji w styczniu 2015 r. oraz przekazania przez powodową spółkę pozwanemu produktu do testowania w marcu 2015 r. Okoliczności te potwierdził świadek T. R. (k.725 akt), współpracujący z pozwanym T. W.. Świadek w sposób jednoznaczny wskazał, że pod koniec stycznia 2015 r. specyfikacja była gotowa, że mimo przekroczenia terminu byli zadowoleni z prac powodowej spółki oraz, że dostali od powodowej spółki portal do testów, jakkolwiek miał on wady. Wskazał także, że niewiele brakowało do produktu finalnego, tyle, że produkt, który otrzymali był niepewny ze względu na ilość błędów, jak też, że pozwany nie poddał produktowi testom na szerszej grupie. To, że produkt został przekazany T. W. potwierdza także stanowisko procesowe samego pozwanego. Odwołuje się on bowiem do tego, że produkt był wadliwy (wymieniając konkretne wady i usterki), a nie do tego, że produkt w

ogóle nie został przekazany, bądź też to co zostało przekazane nie stanowiło umówionego dzieła. W tym stanie rzeczy jego twierdzenia, że nie otrzymał żadnych fragmentów zamówionej platformy nie są wiarygodne.

Powyższe prowadzi do wniosku o bezzasadności zarzutów skierowanych przeciwko podstawie faktycznej. Pozostałe zarzuty w tym zakresie, związane z terminem wykonania umowy, nie należą do sfery faktycznej lecz prawnej. Sąd odnotował przecież okoliczności związane z terminami wynikającymi z harmonogramu stanowiącego część umowy, jak też dalsze okoliczności dotyczące przebiegu współpracy. Natomiast to, czy w tych okolicznościach faktycznych termin wynikający z harmonogramu był wiążący, należy już do oceny prawnej.

Zważyć także należy, że podstawowy spór między stronami dotyczył funkcjonalności i kształtu produktu przekazanego przez powodową spółkę (...), tego, czy stworzona platforma była zgodna ze specyfikacją, czy rozwiązywała wszystkie oczekiwania pozwanego/powoda wzajemnego, czy miała wady i usterki oraz, czy ewentualne nieprawidłowości mogły być rozwiązane w przewidywalnym terminie. To wszystko w sytuacji, w której przedmiot dzieła charakteryzuje się tak daleko idącą właściwością, że nie tylko odpowiedź na wyżej wskazane zagadnienia, lecz także sama weryfikacja specyfikacji dzieła wymagała wiadomości specjalnych. Tym samym nie sposób wyjaśnić tych istotnych w sprawie okoliczności bez przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego. Skoro bowiem przedmiotowe, wskazane wyżej okoliczności wymagają wiedzy specjalnej, ustalenia w tym zakresie nie mogą być dokonane z odwołaniem się do innych dowodów. W szczególności dowodu z opinii biegłego nie mogą zastąpić treści zawarte w mailach stron oraz opinie wyrażane przez świadków i strony. Wystarczy wskazać, że ujawnione w sprawie, a przytoczone w uzasadnieniu przez Sąd I instancji w tym zakresie okoliczności wynikające z treści maili oraz zeznań stron, niejednokrotnie – z uwagi na specyfikę materii – są niezrozumiałe i nie poddają się ocenie.

W niniejszej sprawie żadna ze stron nie zaoferowała dowodu z opinii biegłego. Tym samym, skutek zaniechania dowodowego w tym zakresie musi ponieść strona, na której – stosownie do treści art. 6 k.c. i art. 232 k.c. – spoczywał ciężar dowodu.

W związku z powyższym wskazać należy, że z ustaleń faktycznych wynika, że w marcu 2015 r. strona powodowa/pozwana wzajemnie przekazała pozwanemu/powodowi wzajemnemu dzieło tj. platformę aukcyjną do testowania. Skoro zatem T. W. twierdzi, że przekazane mu dzieło miało wady dyskwalifikujące produkt, wady te czyniły bezprzedmiotowym prowadzenie testów, jak też wady te były tak daleko idące, że istniały podstawy do odstąpienia od umowy – to na nim spoczywał obowiązek wykazania tych okoliczności. Tym samym to pozwanego/powoda wzajemnego obciąża zaniechanie dowodowe, skoro wykazanie przedmiotowych okoliczności wymagało wiedzy specjalnej, a dla wykazania własnych twierdzeń nie zgłosił on wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego. W konsekwencji zasadna była ocena Sądu Okręgowego, że powodowa spółka wykonała dzieło przekazując je do testowania, w związku z czym należy się jej – zgodnie z art. 627 k.c. – transza wynagrodzenia umownego wymagalna wraz z przekazaniem produktu do testowania. Z tych samych przyczyn pozwany/powód wzajemny nie wykazał, że zaistniały podstawy do odstąpienia przez niego od umowy z uwagi na istnienie rzekomych wad i usterek. Przypomnieć należy, że składając oświadczenie o odstąpieniu T. W. powołał się na niewłaściwe wykonanie umowy, odwołując się do pisma wzywającego do usunięcia nieskonkretyzowanych wad.

Podzielić także należy ocenę Sądu Okręgowego co do braku podstaw do naliczenia przez pozwanego/powoda wzajemnego kary umownej za nieterminowe wykonanie umowy oraz odstąpienia od umowy z odwołaniem się do treści art. 635 k.c.

Zgodnie z umową, strony przewidziały harmonogram prac, określając w nim termin oddania dzieła. Jednakże w § (...)pkt(...) strony wprost wskazały, że warunkiem dochowania harmonogramu oraz terminów określonych w zamówieniu jest terminowa akceptacja projektu specyfikacji. Takie rozwiązanie umowne jest w pełni zrozumiałe, jeżeli zważyć, że podstawą realizacji dzieła było uprzednie skonkretyzowanie przez Zamawiającego zestawu oczekiwanych od Systemu wymagań funkcjonalnych oraz technicznych, jak również oczekiwanych od Systemu standardów w obszarze bezpieczeństwa informacji (Katalog wymagań - § (...) pkt (...) umowy). Dopiero ten Katalog wymagań miał być podstawą do stworzenia projektu specyfikacji, będącej – zgodnie z § (...)pkt (...) – „przygotowaną przez

Wykonawcę i zaakceptowaną przez Zamawiającego (...) uzupełnianą podczas realizacji prac nad przedmiotem umowy dokumentacją techniczną opisującą sposób wdrożenia wymagań funkcjonalnych oraz нефункциональных”. Nadto specyfikacja miała stanowić „wyłączny punkt odniesienia dla prac projektowych oraz wdrożeniowych zrealizowanych przez Wykonawcę, jak również stanowić będzie podstawę odbioru poszczególnych zamówień; dokument ten stanowić będzie załącznik nr (...) do umowy”. Strony przewidziały ścisłą współpracę przy tworzeniu Specyfikacji, w sposób szczegółowy określając podział ról w tym zakresie i terminy podejmowania przez każdą ze stron czynności. Z ustalonego stanu faktycznego w oczywisty sposób wynika przy tym, że sama Specyfikacja była tworzona już po złożeniu przez T. W. zamówienia, równoległe z pracami nad produktem właściwym, jak też, że wzajemne uzgodnienia w tym zakresie przeciągały się w czasie. Ustalone fakty nie pozwalają na stwierdzenie, że długotrwałość prac nad Specyfikacją obciążają powodową spółkę. Prace w tym przedmiocie były wynikiem zmian koncepcji i wzajemnych uzgodnień. Ostatecznie, jak wskazał świadek T. R., Specyfikacja została uzgodniona pod koniec stycznia 2015 r. i pozwany/powód wzajemny był zadowolony z efektu dotychczasowych prac. W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy trafnie ocenił, że jakkolwiek doszło do przekroczenia terminu wyznaczonego harmonogramem, to uchybienie temu terminowi, w świetle treści § (...) pkt (...) umowy, było usprawiedliwione i nie dawało podstaw do przypisania stronie powodowej/pozwanej wzajemnie zwłoki w wykonaniu umowy.

W tym stanie rzeczy nie zachodziły podstawy do naliczenia przewidzianej umową kary. Sąd i instancji nie dopuścił się zatem naruszenia art. 483 k.c.

Nadto, uchybienie terminu przewidzianego harmonogramem nie dawało pozwanemu/powodowi wzajemnemu podstaw do odstąpienia od umowy. W sprawie nie doszło zatem także do naruszenia art. 635 k.c.

Powyższe rozważania prowadzą do oczywistego wniosku o bezzasadności zgłoszonego w pozwie wzajemnym roszczenia.

Biorąc to pod uwagę Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c., orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za jego wynik (art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.). na zasadzone koszty składa się opłata od wynagrodzenia pełnomocnika, ustalona zgodnie z § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust.1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.).

SSA Teresa Rak SSA Paweł Rygiel SSA Barbara Górczanowska